

STATSMINISTER KÅRE WILLOCH

Sperrefrist 13.8.kl.1200.

Høyres valgkampåpning

Oslo.

Det er et hovedmål for all sunn politikk å bygge et tryggere samfunn, hvor den enkelte er sikret arbeid og inntekt. Og hvor de som trenger det, får omsorg og støtte. Vi ønsker et samfunn hvor det er trygt å vokse opp, trygt å leve og trygt å bli syk og gammel.

Denne tryggheten trues idag i nær sagt alle land. Den trues bl.a. av internasjonale konflikter og opprustning, og av arbeidsløsheten.

Vi skal ikke fortvile over de internasjonale motsetningene: Hvis NATO-landene står sammen, og hvis venstreorienterte politikere ikke lykkes med å spre unødig mistillit og strid mellom de allierte, vil vi beholde både vår fred og vår frihet.

Arbeidsløsheten er også en trussel mot grunnleggende verdier. Den har rammet land etter land. I Norden rammet den først og hardest i Danmark under sosialistisk styre. Men problemet rammer under alle slags politisk ledelse. Heldigvis er arbeidsløsheten meget mindre hos oss enn i de fleste andre land, men problemet er meget alvorlig.

Mange av grunnene til arbeidsløsheten i Norge er klare: Både utlendinger og nordmenn kjøper mer fra andre land og mindre fra norske arbeidsplasser. Det kommer av at mange norske produkter er blitt for dyre. Og hva kommer det av ?

Den inflasjonspolitikken som ble ført i Norge i 1970-årene, førte til at produksjonsomkostningene i Norge steg dramatisk meget mer enn i andre land. Samtidig førte Arbeiderpartiets politikk til at effektiviteten ble dårligere hos oss enn hos andre. Kort sagt: Arbeiderpartiets politikk undergravet konkurranseevnen på norske arbeidsplasser. Stadig flere bedrifter måtte bruke opp sine reserver. Og da ulønnsomme

bedrifter uten reserver møtte en verdenskrise, var det blitt for sent å hindre arbeidsløshet. Dette har gjort kampen mot arbeidsløsheten til et hovedproblem.

Vi har møtt dette problemet med en sterk økning i tiltak for økt sysselsetting. Og antallet elevplasser i skolen, og andre utdanningsplasser for ungdom, vil stige meget raskere enn noen gang før. Når Arbeiderpartiet nå kritiserer at for mange unge blir avvist ved skoleportene, bør man huske på at man allerede har skaffet langt flere elevplasser i videregående skole enn Arbeiderpartiet hadde planlagt! Aldri før har det vært gjort en så effektiv innsats for å skaffe plass til flest mulig i skolen.

Men det avgjørende i kampen mot arbeidsløsheten blir likevel om vi kan styrke bedriftenes evne til å overleve og vokse, slik at de kan skaffe oss mer midler og flere arbeidsplasser. Og det kan vi bare få til hvis vi vinner kampen mot inflasjonen.

Arbeiderpartiet har tydeligvis ikke lært noe av den inflasjonspolitikk det selv førte, med så farlige resultater. Arbeiderpartiet skaffet Norge en inflasjonsrekord i sitt siste regjeringsår - i 1981. Det etterlot seg en inflasjonsrekord, tross prisstopp. Stigende inflasjon førte til enda større utgifter for norske bedrifter, og at tusenvis av norske arbeidsplasser ble utkonkurrert.

Nå vil Arbeiderpartiet pøse på med enda sterkere stigning i offentlige utgifter. På det ene området etter det andre møter de opp med overbud: Mer penger til alle populære formål. Men all erfaring sier jo at det betyr ny inflasjon. Arbeiderpartiets inflasjonspolitik ville bety at de arbeidsplassene som konkurrerer med utlandet vil bli slått ut i tur og orden -- p.g.a. høyere kostander og dyrere produkter. Arbeiderpartiets politikk minner mest om den som deres partifeller førte i Danmark, med langvarig massearbeidsløshet som tragisk resultat, en massearbeidsløshet som sosialistene der ikke klarte å gjøre noe effektivt med før de ble kastet.

Arbeiderpartiet satser på en uvirkelig forenkling av arbeidsløshetsproblemet. Det later som det er så enkelt at man bare kan bevilge mer penger, så blir det flere jobber. Men hvorfor vil ikke deres partifeller i Sverige og Frankrike gjøre det slik? Hvorfor gjør de det motsatte av det partifellene i Norge anbefaler? Jo, fordi de vet at slik politikk betyr mer inflasjon, mindre konkurransevne og flere arbeidsløse senere i store deler av næringslivet.

Vi har tatt belastningen ved upopulære spareforslag. Det har ført til mindre inflasjon. Vi tar bort, skritt for skritt, bremses for effektivitet og initiativ. Vi har begynt arbeidet for mindre skadelige skatter. Vi går forsiktig frem, men vi er på rett vei!

Valget i Oslo er et valg mellom to hovedmotstandere, som er klare eksempler på den forskjell i syn, som vi ser også i Stortinget:

Høyre vil fortsette et moderat, men målbevisst arbeid for bedre bruk av pengene, og for å sette tæring etter næring, slik at vi kan få bedre økonomi og tryggere velferd.

Arbeiderpartiet kommer med en strøm av kostbare forslag og løfter, som betyr mer gjeld for det offentlige, større byrder for folket og arbeidslivet, mer inflasjon og -- til slutt - mer arbeidsløshet.

Dette er ett av valgets hovedspørsmål:

Enten Arbeiderpartiets overbud og inflasjonspolitik - som vil føre til mer inflasjon og større arbeidsløshet senere, eller Høyres kamp mot inflasjonen, for bedre konkurransevne og tryggere arbeidsplasser.